

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Die Mijne geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en die Mij lief heeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en ik zal Mij zelven aan hem openbaren.
JOHANNES 14 : 21.

No. 11. 1 Juni.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
--------------------	--	----------------------

Twee en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City 4, 5 en 6 April 1902.

Vervolg van bladzijde 149.

TWEEDE DAG.

De vergadering werd geopend ten 10 uur v. m. door te zingen door het koor en de vergadering:

„All hail the glorious day”

gebeden door Ouderling E. D. Woolley van de Kanab ring; het koor en de aanwezigen zongen *„For the strength of the hills we bless thee”*. Ouderling Reed Smoot, van den raad der Apostelen was de eerste spreker. Hij bevestigde de bewering van Pres. Joseph F. Smith en anderen dat Zion groeiende is. Vele van hen die gekomen zijn om de Conferentie bij te wonen hebben daarvoor een persoonlijke opoffering gemaakt. In 't bijzonder doelde hij, in verbinding hiermede op de leden van de Mexikaansche zending. In laatstgenoemde zending zijn in den laatsten tijd velen tot de kerk togetreden; zulks is trouwens den laatsten tijd het geval geweest in elk oord waar het Evangelie verkondigd wordt.

Aanhalingen werden voorgelezen van openbaringen gegeven door den Profet Jozeph Smith. Zij verhaalden de grootheid van Gods werk en de menigvuldige zegeningen die daaruit voortvloeien, wanneer wij met alle belangstelling daarvan getrouw zijn.

Dit werk is van zulk een karakter, dat wanneer een vernietiging ervan mogelijk was, dan zou dit reeds geschied zijn bij den aanvang. Niettegenstaande het is hier geplaatst om te blijven.

De tijd is niet ver af dat mannen en vrouwen welke tot dit

werk behooren, in alle deelen der aarde verlangd zullen worden om als leeraars van dit Evangelie op te treden. Dit volk zal eenmaal een erkend licht voor de wereld zijn. En gelijk wij in kennis toenemen, alzoo zal de ijver om Gods koninkrijk tegen staan vermeerderen. Ter zake van hetgeen ons volk op het gebied van kolonisatie tot stand gebracht heeft, zijn zij uit de verschillende deelen des lands voor dit doeleinde vereenigd. In dit opzicht hebben zij hun bekwaamheid getoond, en waar zij bekend zijn, is hun arbeid zeer gewaardeerd geworden.

Daarna las hij een voorspelling van een welbekende Dame uit de oostelijke staten voor, die schreef aangaande den toekomstigen groei van het Mormoonsche volk.

„Het bezit een zeer merkwaardig schrift en heeft een goeden grond voor zijne beweringen.” De spreker zeide dat ingeval het zijne vervulling heeft, dat het land door zijne uitkomsten zal bevoordeeld worden. Welvaart en voorspoed en het genieten van vrijheid zouden de hoofdresultaten zijn.

Er is geen volk op aarde dat meer het vertrouwen in God stelt, als de Heiligen der laatste Dagen, hebbende de menigvuldige bewijzen van de goddelijke zorg ter hunner bescherming gezien, hebben zij op bewonderenswaardige wijze hun geloof in Hem vermeerderd. En in 't algemeen genomen, is er geen volk op aarde dat strenger en vaster de deugd en kuisheid aankleeft als dit volk.

Ouderling Smoot sprak ten gunste van voorbereiding van het zendingswerk voor de Zendingen die geroepen worden, om in de wereld het Evangelie te gaan prediken. In verband hiermede verwees hij naar de goede uitwerking van eene geschikte opvoeding in de kerkelijke scholen.

Ouderling Smoot sprak eveneens over de bevrediging die komt door het bezit van kinderen, welke erfgeramen Gods zijn. Hij spoorde de ouders aan om voor hunne godsdienstige en maatschappelijke welzijn te zorgen; leert hen de waarheid en ontwikkelt liefde toegenegenheid jegens hen, zoodat er verwantschap in de familie moge zijn.

Hij eindigde door het volk aan te moedigen om een onwrikbaar vertrouwen in God te stellen, dat een onmetelijke kracht bezit om zijn volk uit een onaangename omgeving te verlossen.

Apostel Rudger Clawson van den raad der Apostelen volgde en zeide o.a. Pres. Lorenzo Snow verdiende lof voor de werkzaamheid zijns levens, en zou ongetwijfeld zeer verheugd zijn als Hij het voorrecht had om met deze Conferentie te vergaderen en van den aanwas van dit volk getuige te zijn. De voorzienigheden die de Heer over dit volk gehad heeft zijn wonderlijk, en geven een bewijs dat wanneer de Heere een gebod aan zijn volk geeft, dat Hij den weg bereidt waardoor wij het kunnen volbrengen. De belofte om het Priesterschap te openbaren voor de komst van den dag des Heeren is vervuld, en het Priesterschap zou het volk van de gevaren van dien dag bewaren. De herstelling van de twee grootsche verdeelingen, het Aäronische en Melchizedeksche Pries-

terschap in het jaar 1829 kenmerkte de vervulling van die voor-
spelling. Het Melchizedeksche Priesterschap als haar gebied in
geestelijke zaken en het Aaronische in de tijdelijke, zonder deze
autoriteit zouden de Heiligen inderdaad zeer zwak zijn; en tenzij
zij deze autoriteit erkennen en respecteeren zullen zij toch zeer
zwak wezen. Er is geen levende ziel die van de autoriteit van het
Priesterschap ontheven is. Zonder hetzelfde kan de Goddelijke kracht
niet gemanifesteerd worden, en niemand kan Gods aangezicht zien
en leven.

De spreker verklaarde de verschillende orden in het Priester-
schap aantoonende dat het in alle tijden en toestanden der men-
schen in verschillende organisaties voorzien heeft. Alle plichten
werden zoo duidelijk verklaard, dat er in het werk dat van den
mensch geeischt wordt geen verwarring ontstaan kan. Er werd
bijzondere nadruk gelegd op het feit dat de plichten van de eene
orde van het Priesterschap het andere niet zal benadeelen, en er
dus geen verwarring behoeft plaats te hebben. Hij besloot met
degenen die presideerende ambten hebben, om zich wel op de hoogte
te houden met hetgene dat in zijn wijk geschiedt, en om anderen
tot het onderhouden hunner plichten aan te sporen. En daar zij
als oprichters gesteld zijn om de prediking over te laten aan
diegenen die daarvoor geroepen zijn.

Apostel Abraham O. Woodruff was de volgende spreker. Hij
las een gedeelte van de 9ste afdeeling van het boek Leeringen
en Verbonden 't welk hoofdzakelijk handelt over het Evangelie als
een weg om het koninkrijk Gods te bereiken en waardoor de men-
schen kinderen Gods worden.

Hij zeide dat alle menschen zendelingen voor elkander moes-
ten zijn, elkander waarschuwende voor de boosheden welke in de
wereld bestaan. Niemand zoude op een speciale roeping wachten
als hij of zij in staat is om goed te doen en de kostelijke woorden
die zij ontvangen zouden vrijelijk aan anderen medegedeeld worden
aan degenen die er niet mede bekend zijn. Het licht zou door
niemand verborgen moeten worden, doch allen zouden vlijtig
werken voor de zaligheid van de zielen der menschen. Hij las
eveneens van de 6ste afdeeling, aangaande de vergiffenis van
vele zonden en van de zonden van anderen. Geen rechtvaardiging
zal verkregen worden door verkeerde handelingen, maar hierin, dat
wij door minzaamheid het heil van den zondaar zoeken en genade
schenken aan hen die verkeerd gedaan hebben.

Hij sprak veel over vergevensgezind te zijn en zeide dat wan-
neer wij in dit beginsel nalatig waren, dat het tot oneenigheid en
ontevredenheid zal leiden, beiden hier en hiernamaals. De spreker
verheugde zich zeer in het groote werk dat door de Heiligen der laatste
Dagen in de geheele wereld verricht wordt, vervullende de profetie van
Jesaja dat de woestijn zou bloeien als een roos, en dat zijn volk
in kracht en grootte zou toenemen. Dit wordt bijzonder bewezen
in het vergaderen en koloniseeren van het volk, en de hulp van
hen die zich reeds in Zion gevestigd hebben, zoude niet terug-

gehouden worden voor degenen welke in andere landen wonen, doch de vergadering zou ondersteund en aangemoedigd moeten worden.

Ouderling Woodruff bewees groote achting voor de Ouderlingen Heber J. Grant en Francis M. Lyman voor het werk dat zij door de macht Gods en de ondersteuning en gebeden der Heiligen in de Japansche en de Europeesche Zending verricht hebben.

Ouderling Joseph E. Robinson, President der California-Zending, gaf een verslag van den toestand der Zending. Hij bewees groote eer aan het volk van Californië voor de liberaliteit, des. iettemin is er veel onverschilligheid voor de boodschap welke de Ouderlingen aan mee te deelen hebben. Ongeveer 60 zielen waren de Kerk toegevoegd en zij bewijzen zeer veel getrouwheid aan de plichten welke van hen verlangd worden

Hij deelde aan de menigte mede, dat het kort geleden gebrachte bezoek van het tabernakelkoor en de vriendschap van het stadsbestuur en der staatslieden, tot zeer groote hulp voor de Ouderlingen was, in het verspreiden der waarheid.

Het koor zong den lofzang „*Light and truth*”. Dankzegging door Ouderling Jesse N. Smith, van de Snowflake-ring.

De namiddag vergadering werd geopend om 2 uur, het koor zong:

„*Glory to God on high*“.

Ouderling C. R. Hakes van de Maricopa ring sprak het gebed. Daarna zong de vergadering en het koor:

„*Eere den man die spreekt met Jehova*”

Apostel Matthias F. Cowley sprak tot de vergadering. Hij stelde voor, wijl dit zeer nuttig zijn zou dat al degenen die gekomen waren om de Conferentie bij te wonen, wanneer zij eenige aantekeningen zouden maken van de onderrichtingen die de verschillende sprekers zouden geven. Ten minste moesten zij trachten om de hoofdzaak in hunne gedachten te houden. De gansche geschiedenis van dit werk heeft duidelijk bewezen, dat het de ondersteuning der wereld niet noodig gehad heeft. Door hare resultaten draagt het getuigenis, dat het Gods werk is

Ouderling Cowley deelde eenige uitdrukkingen mede van menschen die den Heiligen der laatste Dagen lang niet gunstig gezind zijn, nl. dat zij zeker waren dat de Heiligen eenmaal den top bereiken zullen, doch zouden hen zoo lang mogelijk onderdrukken.

Hij zeide dat hoe nauwer wij voor God zouden leven, in hoe grooter mate de Heilige Geest aan ons geschonken zou worden. Er is niets van een tijdelijk karakter met Gods werk verbonden. Alle zijne wetten zijn eeuwig

De onverschilligen, die de onderwijzingen van het Priesterschap lichtvaardig of zonder waarde achten zijn in een gestadig gevaar. Al degenen die zich aan deze zonden schuldig maken, hebben groote behoefte om zich te bekeeren. En doen zij dit niet, dan

verliezen zij den Geest des Heeren en worden in donkerheid overgelaten. Daarna haalde hij eenige voorbeelden aan van lieden waarmede zulks het geval geweest was. De spreker sprak geruimen tijd hoe noodzakelijk het voor de jeugd is om zich buiten verzoeking te stellen, zich te onthouden van verkeerd gezelschap die hun verkeerde zeden leeren welke tot verdriet en verwoesting leiden. Daarna hoe noodzakelijk en van groot belang het is om de plichten in verschillende roeping en graden van het Priesterschap te volbrengen.

Ouderling Marriner W. Merrill van het Quorum der Twaalf was de volgerde spreker. Hij geloofde dat dit de grootste vergadering was die de Kerk ooit gehouden heeft. Niettegenstaande het vele jaren geleden is sedert hij zich met de Kerk vereenigde, was hij het werk nog niet moede geworden, en zijn geloof was nog niet verzwakt. Hij wist dat God leeft en dat Joseph Smith een ware Profeet was. Deze getuigenis was steeds met hem gebleven, omrede hij zijne plichten trouw vervuld had. Hij geloofde dat er geen andere weg bestaat om deze getuigenis te behouden. Daarna verklaarde hij de zoo menigmaal gedane vraag: „wanneer moet ik mijne tiende betalen!” Hij besloot dat het de beste en gemakkelijkste wijze was om het dan te doen, wanneer wij ons werkloon ontvangen. Zoo wij bij de week betaald worden, zouden wij onze tienden bij de week betalen, en worden wij maandelijks betaald, dan maandelijks. Het is niet recht om het tot het einde des jaars uit te stellen. Hij had zich verheugd in de dingen die de Heiligen onderling gedaan hadden. Hij was getuige hoe de gebeden van Broeders en Zusters zoowel als van kleine kinderen beantwoord zijn geworden. De Heere heeft sneeuw en regen gezonden in antwoord op de geheime gebeden die het volk opgezonden heeft. Ouderling Merrill sprak over het werk dat wij zouden doen voor de dooden. Wij moesten dit niet uit het oog verliezen want zoo waar en zeker als wij hier elkander ontmoeten, zoo zeker zullen wij onze algestorven vrienden ontmoeten, en wij zullen daar gevoelen dat wij onze plichten verzuimd hebben indien wij hunne zaligheid zoowel als ons eigene verwaarloozen.

Ouderling John W. Taylor van het Quorum der Apostelen gaf de volgende toespraak aan de vergadering. Hij had veel gedacht over hetgeen Prest. Smith in 't begin zeide, dat wij als Kerk aangroeide. Deze aanwas was gestadig geweest en bijna zoo ongemerkt als de groei van een boom. Hij las van het Boek Leeringen en Verbonden, handelende dat Christus zijn gunst en kracht niet op eenmaal verkreeg doch langzamerhand. Al voortgaande zeide hij: De belofte is aan ons gedaan, dat, indien wij getrouw zijn, dat wij de volheid der vreugde genieten zullen. Het is niet voldoende om eenige der geboden te onderhouden, gelijk den jongeling die bedroefd heen ging, omdat Christus hem zeide dat Hij zijn rijkdom aan de armen moest geven en Hem volgen. Indien de Heiligen Gods geboden willen houden, dan zullen de zegeningen niet uitblijven. Hij besloot met Godes zegen over de Conferentie te vragen.

Ouderling Heber J. Grant van het Quorum der Twaalf was de laatste spreker. Het was buiten zijne macht om de vreugde over de getuigenissen die gegeven waren in bewoording te brengen. Sprekende over de Zending in Japan zeide hij: De Ouderlingen die bij daar gelaten had waren in goeden welstand. De twee eerste bekeerlingen zijn gestadig in gezelschap van de Ouderlingen. Een hunner heeft reeds de leerstelling des Bijbels aan het volk verkondigd. Spreker zeide: Ik trachtte hem te ontraden om zich bij onze Kerk aan te sluiten, maar hij antwoordde mij, dat alhoewel hij de beginselen van het evangelie niet ten volle verstond, dat hij die beter leeren kon nadat hij zich met ons vereenigd had. Ik vertelde hem dat hij vervolgd kon worden. Maar hij zeide dat hij nooit beter zou kunnen sterven dan te sterven als martelaar voor de waarheid. Er zijn er reeds zeer veel die gevraagd hebben om van ons gedoopt te worden doch wij hebben hen niet aangemoedigd. Ik weet niet of deze beide mannen der waarheid getrouw zullen blijven, maar geloof dat zij op heden eerlijk zijn.

Onze tijd is aangenaam besteed geweest, De Japaneezen zijn merkwaardige menschen. Ik gevoel dat God een groot werk in die streek verrichten zal. Ik gevoel dat er ook daar nog duizenden het Evangelie zullen omhelzen. De Heere heeft ons vele vrienden verwekt. Een in 't bijzonder, hij is een invloedrijk schrijver onder de Japaneezen. Hij heeft zich de moeite gedaan om alle informatiën aangaande de geschiedenis en leeringen der Kerk in te winnen waarover hij een boek van 200 pagina's schreef. Ik geloof dat dit werk zeer veel goed zal doen. Het eerste hoofdstuk is getiteld: „Het grootste vraagstuk van den tijd”. Het boek is uit tien hoofdstukken samengesteld. De schrijver is een welopgevoed man, en tamelijk met verschillende talen bekend. Ik gevoel dat God het hart van dezen man daartoe bewogen heeft en dat het zeer veel goeds zal teweeg brengen. Ik stelde hem voor het boek in het Engelsch te vertalen.

Spreker verheugde zich in Gods werk. Hij wist dat God leeft en dat wij bij getrouwheid een glorierijke verhooging in zijn koninkrijk ontvangen zullen.

Het koor en de vergadering zong:

O volheid van zegen,
De dag der bevrijding enz.

Dankzegging door Ouderling Byron Sessions van de Big Horn ring.

(Wordt vervolgd.)

Aangekomen.

Ouderling Joseph Le Roy Alvord van West Weber, Utah, is den 18den Mei in Rotterdam aangekomen.

Het vroegere Amerikaansche paard.

Eenige jaren geleden was het eene algemeene voorwaarden voor de nauwkeurige geschiedkunde van het Boek van Mormon, dat het onder andere dieren die op het gebied van de bewoners waarvan het boek spreekt, ook het paard gevonden werd. Men haalde bewijzen aan om de bewering te staven, dat voor dat men in deze modernen tijd de paarden invoerde, er geen paarden in Amerika bestonden. Doch die bewijzen schijnen toch van geene waarde te zijn. Het onderzoek is verder gekomen. Het is nu een feit dat er niet minder dan vijf en twintig verschillende geslachten van het paard in Amerika bestaan hebben, waarvan overblijfselen in de oostelijke grint en zand lagen gevonden worden. Het is nu bewezen dat de paarden eenmaal in menigte over het geheele land bestonden; eenige waren van reusachtige grootte.

Het is met vele menschen een vaste regel, dat zoo spoedig een onderstelling door een geleerde geschreven is, het geen verschil maakt hoe onvolmaakt de opmerkingen waarop zij gegrond zijn mogen wezen, als zij in strijd komen tegen de verklaring van de Heilige geschriften, en stuiven op eens op en zeggen dat het boek verkeerd is. Dit is ook het geval met menigeen geweest aangaande de Bijbel. Nochtans is het gebleken dat in vele gevallen van bijbelsche aankondigingen, eens door de geleerden bestreden, later wanneer zij beter ingelicht werden, toch bevestigd hebben. En zoo zal het ook met het Boek van Mormon gaan. Al heeft de Amerikaansche oudheidkunde tot op dezen tijd vergelijkenderwijze slechts langzaam voortgang gemaakt, zoo zal het feit geen verwondering baren, wanneer wij ons herinneren dat tot op het jaar 1896 nog geen spoor van Israëlitischen naam gevonden werd, daar de Bijbel ons toch meldt, dat het volk daar voor eeuwen gewoond heeft. En hier scheen het dat de ongeloofigen de beste argumenten hadden. Doch in genoemd jaar vond Professor Petri, een groote plank die een Joodschen naam bevatte, en de Bijbelsche geschiedenis werd wederom bevestigd. De naam komt voor in verbinding welke Marenptah (de Pharao in Exodus) in het 5de jaar over de Libyanen verkreeg. Het opschrift is als volgt: „Gezer is genomen; Yenoam is verwoest; Israël is vernietigd, haar zaad (of vrucht) is niet meer; Charu is voor Egypte als weduwe geworden.”

De professor zegt voor „Israël” leest „Israelu”. Het eigenaardige belang van dit opschrift is dat Israël hier genoemd wordt, het is beweerd, als een geslacht of volk, dat eenige vertalers geleid heeft om hieruit op te maken dat de bewijzen aangaande hun conditie dat zij bij dien tijd reeds een doolend volk waren.

De oudheidkundige wonderen van het Amerikaansche half-rond, nu reeds bekend, zijn nog maar begonnen om zich in het daglicht te plaatsen. Doch zij zullen op gezette tijden verschijnen, en het is reeds volmaakt duidelijk, dat, wanneer die tijd komt, eene groote revolutie in oude theoriën het resultaat zal wezen.

Des News.

De Zondagsscholen.

Als een hulpmiddel bij de opvoeding van kinderen in de leeringen der Kerk is de organisatie der Zondagsscholen een der belangrijkste. Sedert de aanstelling (eerst in 1867) van de Algemeene Commissie voor de Zondagsscholen is er groote vooruitgang gemaakt. Het statistiek verslag van de Zondagsscholen der Kerk over het jaar 1901 wijst aan dat aan het einde van dat jaar er waren een totaal van 1055 scholen; 15,198 ambtenaren en leeraars, en 113,925 leerlingen, dus een totaal van 129,123 ambtenaren, leeraars, en leerlingen, - eene vermeerdering van 6148 boven het jaar 1900. In de verschillende Zendingen beloopt het aantal scholen 339, ambtenaren en leeraars 1,622, en leerlingen 9520, terwijl in de Ringen van Zion het aantal is: scholen 716, ambtenaren en leeraars 13,576, en leerlingen 104,405.

Het statistiek-verslag van de Zondagscholen der Nederlandsche Zending toont aan dat in het verledene jaar voorspoed werd genoten. Aan het einde van het jaar 1901 waren er 12 scholen in de Zending terwijl er het vorige jaar 9 waren. Het aantal ambtenaren en leeraars was 84, mannelijke leerlingen 261, vrouwelijke leerlingen 295, totaal aantal leerlingen 556; en totaal aantal ambtenaren, leeraars en leerlingen 640, eene vermeerdering van 117 boven het vorige jaar. De reden voor dezen bevredigende vooruitgang is te vinden in de organisatie van nieuwe scholen, het houden van geregelde herhalingsoefeningen, waardoor meer belangstelling in dit gewichtig werk wordt verwekt en door den zegen des Heeren op de algemeene getrouwe pogingen van diegenen welke deel genomen hebben in de onderrichting van de jeugd in de eeuwige waarheid.

Het wordt wenschelijk geacht dat allen welke groepen zijn in deze zaak te werken met hart en ziel in dit jaar vereenigd zullen zijn in het besluit om zoo veel mogelijk te doen voor de bevordering en vermeerdering in getal van de Zondagsscholen. Eene verantwoordelijkheid rust eveneens op de ouders zelf om hunne kinderen in de rechte beginselen te onderwijzen en te waardeeren pogingen der Zondagsschool-arbeiders bij te staan.

De Zuster-Vereenigingen der Zending.

Het statistiek-verslag van de Zuster-vergaderingen voor het jaar 1901 toont aan dat er 4 van deze vergaderingen in deze Zending zijn. Het aantal ambtenaren en leeraressen is 28 en het aantal leden 101, een totaal van 129 ambtenaren, leeraressen, en leden. Gedurende het verledene jaar is er een goed werk door de Zusters verricht in het maken van kleding voor de nooddriftigen, in zorg voor de zieken, enz. Diegenen welke in het verledene zoo vol liefde gearbeid hebben zullen zekerlijk de zegeningen des hemels genieten. Onze hoop is dat dit jaar grootelijks zal zien vermeerderen het aantal zusters welke aan dit liefdewerk deel zullen nemen.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Profeten en Profetie.

L

„Gewisselijk de Heere, Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbé”. (Amos 3:7.) „Als er geene profetie is, wordt het volk ontbloot”. (Spreuken 29:18.)

Wat is een profeet? Hoe zal hij gekend worden? Moet hij geleerd zijn? Slechts weinigen zijn zoo geweest. Moet hij wonderen doen? Johannes de Dooper deed zulks niet. Moet hij in zijne dagen welgeacht worden? Niet één profeet werd in zijne dagen geëerd. Moet zijn geslacht gewillig zijn om zijn boodschap te ontvangen? Men heeft altijd de graven van doodé profeten versierd en de levenden gesteenigd. Moet hij hoog geboren worden? Alle de profeten en Christus zelf waren geboren onder de nederigste omstandigheden en omgevingen. Moet zijn naam door vorige profeten aangegeven worden? Zulk een voorbeeld is niet in den Bijbel te vinden.

Wat is dan een profeet, en wat zijn de kenmerken van zijn goddelijkheid? Wellicht het beste antwoord op deze vraag zal zijn een blik naar wat eenige van de voornaamste profeten geweest zijn.

NOACH was een prediker der gerechtigheid voor 120 jaren. Hij werd als een dwaas geacht. Niemand behalve zijn eigen familie geloofde hem. Hij verachtte de meeningen der goddeloozen, was gehoorzaam aan den Heere, bouwde de Ark waardoor de aarde werd bewaard van ontvolking.

ABRAHAM, de vader der getrouwen en de vriend van God, verliet zijns vaders huis op bevel van God, „niet wetende waar hij komen zou”. Hij was gewillig zijn zoon, ja den zoon der belofte, op te offeren toen zulks van den Heere verlangd werd. Hij ging naar Egypteland, werd door God onderricht in de kennis van den oorsprong en bestemming der menschen; de schepping der hemelsche werelden, hunne tijden, seizoenen, en omwentelingen; een gedeelte van welke kennis hij zonder twijfel aan de Egyptenaren mededeelde. Voorspelde de Egyptische ballingschap en de verlossing van de Israëlieten met grooten buit.

MOZES, geboren in ballingschap en onder een ban grootgebracht in de geleerdheid der Egypteren. „zwaar van tong”. Werd beschuldigd een man te hebben gedood en in den grond te hebben begraven. Werd van God geroepen en door gehoorzaamheid, werd

hij de wetgever en verlosser van Israël. Hij voorspelde de verstrooiing van Israël en de komst van eenen Redder.

SAMUËL, toegewijd aan den Heere door zijne moeder, geroepen toen hij slechts een kind was, bracht hervorming, zalfde Saul en David tot koningen en bestrafte eerstgenoemde voor ongehoorzaamheid aan de geboden des Heeren. Voorspelde de gevolgen van een koninkrijk en profeteerde de komst van eenen Messias.

ELIA en ELISA tot Israël en JESAJA, JEREMIA, en EZECHIËL tot Juda, kwamen met eene waarschuwendende stem, profeteerende den val van die koninkrijken indien zij zich niet spoediglijk bekeerden. Ook werd de val van Egypte, Edom, Assyrie, Babylon, Nineve, Tyrus, Sidon, en Jeruzalem voerspeld. Koningen raadpleegden met hen en werden altijd gezegend wanneer zij hunnen raad opvolgden. Elia en Elisa door wonderen en machtige getuigenis wendden het koninkrijk van Israël voor een tijd van afgodsdienst tot den dienst van den waarachtigen God. Jesaja en Jeremia werden gedood.

DANIËL was een arme Hebreër naar het hof van Babylon gebracht, en doordat zijne talenten en getrouwheid werden gekend werd hij gesteld als „overste der overheden van Babel” en een man van macht en invloed. Aan hem werd eenen blik in de geschiedenis der wereld van het begin tot het einde des tijds geopenbaard.

AMOS was een schaapherder en kweeker van wilde vijgeboomen, niettemin werd hij van God geroepen om de losbandigheid van zijn volk te bestraffen en koningen te berispen over de onderdrukking der armen.

JOHANNES DE DOOPER, kwam predikende in de woestijn, den weg bereidende voor den Verlosser. Hij was gekleed met eenen mantel van kemelshaar met eenen lederen gordel om zijne leudenen. Zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honig. Omdat hij een tiran durfde te berispen, werd hij onthoofd.

DE ZALIGMAKER EN VERLOSSER der wereld? Geboren in een krib en geacht als een nederige timmermanszoon — een „lasteraar”, een „oproermaker”, een „vriend van tollenaars en zondaren”, een „vraat en wijnzuiper”, een „Sabbatsschender” en overtreders der wet. Kwam predikende in de landpalen van Kanaän. „Had geen plaats om zijn hoofd neder te leggen”. Kwam niet om Zijn eigen wil te doen maar den wil Zijns Vaders die Hem gezonden had. Hij sprak „als machthebbende”. Zegende de zachtmoedigen, vertroostte de treurende, leerde de nederigen, beschaamde de wijzen. bestrafte de schuldenaars, berispte de geveinsden, verloochende Zichzelf, bevestigde Zijne zending door Zijn werken en verzegelde Zijn getuigenis met Zijn bloed.

DE APOSTELN van Christus waren nederige mannen, niettemin werden zij gekozen om getuigenis te geven van Christus, Zijne zending, dood en opstanding. In hunne handelwijzen werden zij geleid door openbaring. Behalve Johannes, werden zij allen gedood.

De levensloop van alle dezen zijn geweest die van opoffering,

moeite, lijden, nederigheid, moed en stipte gehoorzaamheid. Zij werden gehaat, veracht, en niet begrepen door diegenen tot wien zij gezonden werden om te zegenen. Zij kwamen met een gewichtige boodschap of bedeeling, maar het werd niet aangenomen. Zij waren de mond van God tot de menschen. Opnbaarden nieuwe leeringen, verkondigden oude beginselen: waarschuwd u voor komende oordcelen, voorspelden toekomstige gebeurtenissen van welke de meeste letterlijk vervuld zijn geworden en de anderen zijn overgelaten voor toekomstige vervulling om nog meer bewijzen te geven van de goddelijke roeping dergenen die ze gesproken hebben. Diegenen die hen het best kenden, waren hunne beste vrienden en waren gewillig hun leven voor hen te geven.

„Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens menschen, maar de heilige menschen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken. (II Pet. 1 : 21.) De profetie is een van de gaven des Geestes. (I Cor 12.) Zij is vóórkennis. Zij is de getuigenis van Jezus. (Open. 19 : 10.)

(Wordt vervolgd)

Het vinden van Olga.

door NEPHI ANDERSON.

Vervolg van bladz. 144.

De jongens gingen naar het kamp om uit te vinden wat daar wezen kon. Dus zij kropen zwijgend voort totdat zij in een dichte nabijheid van den wagen kwamen. Hé! ze zagen geen wachters.

„Zij hebben geen erg dat wij zoo kort bij zijn” bracht Horace in. Het kamp was zoo stil alsof iedereen gedeserteed was.

„Dit is het echte ding” fluisterde Sidney. Hij verheugde zich in de opgewonden staat van een verspieler.

„St”, zei Horace, „wie is dat, daar bij de beek?”

Door eene opening der willigen, kregen zij het gezicht op de overzijde van den stroom, en terwijl zij daar stonden, de kleine boschjes scheidde zich, en een jongevrouw stapte er uit op de steenen, vulde een schaal met water en in plaats van terug te keeren zette zij zich op een groote steen dicht bij het water. Een gebreide doek was om het lijfje van haar japon gewonden. De roode zakdoek die over haar hoofd gebonden was, duwde zij naar achteren en zoo zat zij daar, keek eerst in het water en vervolgens over de toppen der willigen naar de grijskleurige bergen. In de gedachten der beide jongens keek zij zeer lang in die richting. Sidney begreep dadelijk wie het meisje was, maar tot Horace scheen het een zeker iemand die hij in een droom gezien had maar niet meer noemen kon. Terwijl zij poogde naar een stok te rijden, viel haar los licht blond haar in golvende verwildering over haar gelaat en dat de blauwe oogen half verborg. Zij gooide de stokjes in 't water alsof zij zich in het zien dier kleine spatten ver-

heugde, gooide er een of twee over naar de andere zijde waar de jongens zich verborgen hielden, en dan alsof zij haar kunst op de proef wilde stellen, smeet zij er eenigen over de boschjes.

„Pas op,” zei Sid, „of zij gooit er u nog een in de oogen” en begon luid te lachen.

Het meisje sprong op. De jongens stapten voorwaarts in de open plaats. Dit deden zij op galante wijze, maar toen het meisje de muts en de jas met bronzen knopen van Sergeant Lusk zag, gaf zij een doordringende gil, en vlood vol angst naar het kamp, van waar men spoedig een geroep hoorde om zich in haast voor te bereiden om den vijand te bestrijden.

Vóór de jongens besloten waren wat zij doen zouden reden hunne makkers langs de overzijde van den beek naar het kamp. De verwarring was spoedig gezakt, en goede en hartelijke groeten werden verwisseld tusschen de militiejongens en het kleine gezelschap der emigranten. De twee jonge mannen keerden naar hunne paarden terug, en hadden spoedig het kamp bereikt.

De emigranten rapporteerden dat het leger nog een kleinen afstand achter hen was, en dat ze geen vuur hadden durven maken uit vrees de aandacht te trekken. De Utah jongens bleven dien nacht bij hen.

Horace had van den treinopzichter vernomen dat er een aantal Deensche emigranten met hen waren. Hij zou hem de wagen aanwijzen. Nu dan, nu zou hij haar zeker zien. Zijn hart bonsde juist zoo hard als toen zij volgens hun gedachten als verspieters naar het kamp van den vijand kropen. Hij vroeg Sid hem te vergezellen.

Zij kwamen dan bij den wagen en de kapitein riep met een vrolijke stem: „Hallo daar! goed volk, hier zijn twee jonge mannen die u wenschen te zien, hoogst waarschijnlijk zijt gij achter Olga, gij jonge schalken,” deze laatste woorden aan Horace en Sidney toevoegende, terwijl de goed geluimde man zich verwijderde. Daar kwam een vrouw uit den wagen.

„Goeden avond,” zei Horace.

„Goeden avond.”

„Komt gij van Denemarken?”

„*Jeh forstaar dem ikke*”.

„Wat zeide zij daar?” vroeg Horace aan Sidney.

„Zij spreekt natuurlijk Deensch. Verstaat gij het niet?”

„Natuurlijk niet.”

Horace vond een groot verschil in 't verstaan van het gesproken Deensch en het lezen met de hulp zijner moeder, der brieven die hij van Olga ontvangen had in die taal.

„En hoe gaat ge dan liefde met een Deensch meisje maken; als je geen Deensch verstaan of spreken kunt?” en Sidney lachte hartelijk. Nu kwamen er twee blauwe oogen van onder het wagenkleed te voorschijn, die de ontrooving aanschouwde. Doch zij onttrok zich snel, en men hoorde het geluid van openen en sluiten van kisten.

„Olga, Olga,” riep de vrouw, waarop een antwoord in de zelfde onbekende taal gehoord werd.

De twee jongens' zagen elkaar aan en lachten eens, doch zij spanden zich in zulks toch te vermijden, want neer zij zagen dat het de vrouw in verlegenheid bracht.

„Daar komt Larsen”, riep Sid. „Hij kan het voor u vertalen.”

Larsen kwam haastig aangelopen, en riep „Waar is Sergeant Lusk?”

„Hier,” antwoordde Sid, „en hij wenscht u Deensch te helpen verstaan”.

„k Heb nu geen tijd,” riep Larsen, terwijl hij op Horace toe liep en zeide: „De kapitein wenscht u onmiddellijk te spreken.”

„Binnen een minuut,” antwoordde Horace, „maar zoudt gij niet aan deze dame willen verklaren of doen verstaan, dat ik een meisje met name Olga wensch te zien?”

„Ga nu liever, en zorg naderhand voor deze zaak”. Horace maakte rechtsomkeert en ging heen.

De vrouw was nu met Larsen in gesprek gekomen, daar hij haar in haar eigen taal beantwoordde. Doch in den loop dezer conversatie kwam er een soort van boosaardig plan in de gedachten van Sidney op. Hij was er altijd over uit om de een of andere practische of onpraktische grap uit te halen. En zoo gedacht zoo gedaan, het nieuwe idee was nauwelijks in zijn gedachte of hij ging voor om het ten uitvoer te brengen, zonder te denken wat de gevolgen er van zijn zouden.

Op dat eigen oogenblik stapte er een meisje van den wagen. Er was een verandering in haar kleeding en het haar was schoon bijeen gebonden, maar toch was het het meisje die zij bij den beekoever ontinoetten. En een meisje dat er lief uit zag ook vooral in de oogen van Sidney Jones. In dit zwakke oogenblik was hij maar heel blij dat Horace Lusk uit den weg was, en het kwam hem heel niet bij hem op, dat hij voordeel zocht van de afwezigheid van een kameraad die voor plicht van hier geroepen was.

Sidney ontmoette het meisje, en nam de hand aan die zij hem toegestoken had. Er kwam een geele lichtstraal van een kaars die in den wagen stond, die hem in staat stelde om te zien dat er een warme blos op 't gelaat van het jonge meisje aanwezig was. Zij dacht dat hij die goede ziel was, die haar van het zwoegen in Babylon verlost had, en hare gedachten gingen tot hem uit, en al was het niet in woorden, dan was het toch in den stevigen handdruk, en in het gloeien van hare blauwe oogen.

De avond vlood voor Sid gelijk een zoeten droom. Olga was een bekoorlijk meisje, en hare pogingen om elkaar te doen verstaan werkten mede om elkander te beminnen. En gedurende al dezen tijd was Horace Lusk in galop door de donkere Echo canyon om voor den kapitein, depeches naar het hoofdkwartier in Salt Lake City te brengen.

Wordt vervolgd.

Een merkwaardige verjaring.

Joseph Smith, zoon van Joseph en Lucy Mack Smith, werd den 23sten Dec. 1805 te Sharon, graafschap Windsor in Vermont geboren. Van eenvoudige ouders afkomstig, geboren in een klein dorp, en opgevoed in een landbouwerswoning. Zijn naam is nu aan alle natiën bekend.

Bij honderdduizenden van menschen is hij met uitzondering van Jezus van Nazareth, geacht als de grootste Profeet die ooit deze aarde betreden heeft. En door ontelbare getallen van het menschdom wordt hij beschouwt als, of een groote godsdienstijveraar, door eigen samenraapsels verleidt zijnde, en aldus anderen bedriegende, of, als de grootst bedrieger die ooit onder de menschen verschenen is. Dit brengt te voorspelling in vervulling, namelijk dat zijn naam door de gansche wereld voor goed en kwaad bekend zou zijn.

Op Zondag 22 Dec 11. werden er door de geheele Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen eerediensten ter nagedachtenis van dezen grooten man gehouden. Deze vergaderingen kunnen niet falen om eene goede uitwerking te hebben, en in 't bijzonder op de gedachten van het jonge volk. De argumenten die verhandeld werden, de feiten verhaald, de getuigenissen die gegeven werden vormden een sterke schikking om door bewijzen te bevestigen dat de Zending van Joseph Smith goddelijk was.

Tevens sprak men over de reinheid zijner handelingen, de grootschheid van zijn karakter, en de volledigheid van zijn werk, dat hij als een martelaar voor de waarheid, met zijn eigen bloed verzegelde.

De herdenkingsdiensten, zouden jaarlijks, juist op den datum zijner geboorte, zoo mogelijk gehouden worden. Wat eene ongehoovige wereld van dezen merkwaardigen persoon in deze merkwaardige eeuw ook moge denken, moet het toch toegegeven worden, dat de werken die hij verrichte, een groote uitwerking op de godsdienstige gedachten van dezen tijd gehad heeft. De leer die hij van het jaar 1830 tot 1844 voortbracht, en toen van alle kanten tegengesproken en verworpen werd, wordt nu door de verschillende predikanten van verschillende secten (die de goddelijke roeping als Profeet van Joseph Smith niet aannemen) geleerd en geloofd. Een groot en groeiend kerkelijk systeem is opgericht geworden op het fundament dat hij gelegd heeft en den weg die hij aanwees. Het is overal erkend als een onovertreffelijke organisatie. Het Boek van Mormon 't welk hij, nog jong en ongeletterd zijnde door de gave en kracht Gods uit het hervormde Egyptische beeldschrift in het Engelsch vertaald, biedt de eenigste bestaande verklaring van de antiquiteiten van het oude Amerika aan, en is nu bijna in alle talen gedrukt en gepubliceerd geworden. De ruïnen en overblijfselen die in de verschillende deelen van Amerika gevonden worden stemmen zeer goed met de geschiedenis

van dit Boek overeen, en de leeringen welke het bevat, harmonieeren met den Bijbel en verkondigen de Godheid van Jezus van Nazareth als de Zoon Gods en Schepper der wereld, den Eeuwigen Vader van Hemel en aarde."

Elke poging die aangewend is om te bewijzen dat het Boek bedriegelijk was, is opmerkelijk mislukt, en het is een raadselachtig werk voor diegenen welke het niet in het licht beschouwen of aannemen, waarin het gegeven is. Maar voor degenen die in de zending van Joseph Smith gelooven bevat het een voorraad van kennis, zoowel historisch als theologisch. De invloed welke Joseph Smith gedurende de weinige jaren zijner aardsche zending bewerkt heeft is eveneens verbazend. Het verwekte niet alleen geestdrift in zijne volgers welke hem in die dagen omringen, en hem vergezelde waarheen hij zich ook begaf, en die gewillig waren om wanneer het noodig ware hun leven voor hem en de waarheid zijner leerstellingen te geven, maar nog in dezen tijd. Zij die de leerstellingen gelooven die hij verdedigde hebben nog dezelfde toegenegenheid voor hem en voor de waarheid en het dat hij gebracht heeft.

Dit zijn geen religieuze fanatieke menschen die zich met wilde theoriën en geheimzinnige speculatiën bezighouden, maar een praktisch en ijverig volk, die gelooven om hunne werken bij het geloof te toonen, en zijn bezig om het welzijn van allen te bewerken en een voorbeeld te zijn voor andere staten in de Amerikaansche publiek en ook voor de geheele wereld. Nochtans zijn zij volstrekt niet volmaakt. Zij zijn menschelijke wezens en dus evenals andere van hun medenatuurgeloven aan fouten en zwakheden onderhevig. Doch het is een feit dat wanneer zij de leeringen van hun afgerezen Profeet volgen, en de raad in acht nemen van zijne opvolgers in zijn roeping, dan bieden zij het menschedom een stempeel van geloof, waarheid, eerlijkheid, liefde en eenheid aan, dat zoo merkwaardig is, dat het voor de gansche wereld van nut zou wezen, om het na te volgen. Doch het is eveneens een feit dat wanneer een lid der Kerk in zonde vervalt of in een soort van gruwel, en zich niet van zijn zondige weg onttrekt, het geloof dat hij heeft aangaande de Goddelijke roeping van Joseph Smith zal zijnen ziel verlaten en het licht dat hij bezat, zal in hem nacht worden. En zij die van de waarheid afdwalen worden met slechts weinige uitzonderingen zeer tegen ons verbitterd, en hun pad leidt zeer haastig tot verwoesting.

De geheele loopbaan van Joseph Smith was die van een be-roemden en geïnspireerden leider des volks.

Hij was teederhartig voor zijne medenatuurgelovenden. Hij was medelijgend voor armen en ook voor dwalenden wanneer zij zich wenschten te bekeeren, maar was streng tegen zonden en ongerechtigheden, verdrukking en huichelarij. Was zacht en vriendelijk als een kind voor de goeden en getrouwen. Maar hij was gelijk een brullende leeuw des wouds tegen de bedriegers en allen welke boosheid en gruwelen bedreven. Zijne gedachten stegen tot in de hemelen, doch was tevens verheven in zijne handelingen en werken

op aarde. Hij onthulde de toekomst, en zorgde voor hetgeen in het tegenwoordige noodig was, en terwijl hij het volk leerde bidden, wees hij hen hoe zij zouden werken in het bouwen van steden en Tempelen en de behoeftigheden des levens. En het groote werk dat President Brigham Young volbracht om een weg te vinden waar langs hij het volk in dit gebergte bracht en deze vereeniging stichtte, werd gedaan onder leiding en geest van dezen grooten Profeet der negentiende eeuw. Daarom, de Heiligen der laatste Dagen doen zeer goed om den naam van dezen man en zijn memorie te eeren en te gedenken, en de vergaderingen welke op dien Zondag gehouden werden, waren maar een klein getuigenis van zijne waardigheid, nochtans zal het aan de wereld een geschiedenis vertellen, die attentie waardig is. Het zal medehelpen om het Evangelie tot de einden der aarde te verspreiden, en om de uitverkorenen Gods bij een te vergaderen, om zich voor te bereiden voor de komst van Hem wiens recht het is om te regeeren. wanneer Joseph de ziener en al de oude Profeten en Apostelen in hunne rechte plaatsen zullen staan om hun loon te ontvangen.

Laat den naam van den Profeet Joseph en van Hvrum den Patriach in Israël geëerd worden. En moge de dag spoedig aanbreken dat voorrechten en zegeningen voor het gevallen menschedom, ten volste bekend en gewaardeerd zullen worden.

Des. News.

Verandering van Adres.

Door verhuizing zijn de adressen van verscheidene afdelingen der Zending veranderd. Hieronder geven wij de tegenwoordige adressen:

Rotterdamsche Conferentie: Hendrik De Brij, St. Janstraat 15, Rotterdam.

Groninger Conferentie: Joseph C. Platt, Ged. Kattendiep 7a, Groningen.

Leeuwarden: Hendrik Bel, Klokstraat L. No. 8.

Aan dezelfde adressen worden de vergaderingen gehouden.

Alle mededeelingen aangaande de zaken der Zending behooren aan Sylvester Q. Cannon, Izaak Hubertstraat 120, Rotterdam geadresseerd te zijn.

I N H O U D :

Twee en Zeventigste algemeene Conferentie	Biz. 161	Profeten en Profetie	Biz. 169
Aangekomen	" 166	Het vinden van Olga	" 171
Het vroegere Amerikaansche Paard	" 167	Een merkwaardige verjaring	" 174
De Zondagsscholen	" 168	Verandering van Adres	" 176
De Zusters Vereenigingen der Zending	" 168		

Uitgave van S. Q. CANNON, Izaak Hubertstraat 120, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.